

[Søren Hansen]

Det er altså ikke nok med det kunstneriske format. Når der skal bygges byer, når der skal bygges huse, hører både teknik og praktisk indsigt til, ligesom det gjorde hos de store gamle bygmestre, som kunne både det praktiske, det visionære og det kunstneriske; det skal gå hånd i hånd, for at de ting, vi bygger nu om stunder, bliver værd at se på og være i også for dem, der følger efter os.

Om dette forslag så kan skabe fædre og mødre til nye operahuse, er jeg ikke sikker på, men uden denne vekselvirkning går det i hvert fald ikke. Forslaget har helt tydeligt fat i den rigtige ende, det har tilslutning fra hele arkitektfaget, fra skolerne og fra de studerende, og det er i sig selv et ganske flot resultat, der er opnået her. Vi har som sagt også haft det liggende for os så længe, at jeg nok synes, man fra ministeren kunne have ønsket sig mere og andet end et forslag om at udskyde sagen.

Jeg erindrer i den forbindelse om, hvad et af regeringspartiernes ordførere sagde ved sidste behandling, oven i købet som de sidste, magtfulde bemærkninger. Hun sagde, at hun håbede – og det er fru Connie Hedegaard, jeg citerer – at det vil lykkes ministeren at finde en mulighed for at have et forslag om dette klar til efteråret. Vi havde grund til at håbe, at en så magtfuld udtalelse fra et stort regeringsparti kunne have medført mere end dette, må jeg sige lidt forkølede forslag om at udskyde sagen.

Det kan godt være, at der er behov for at få vurderet problemerne i en lidt større sammenhæng, men dette er jo en forsøgsordning, som skal køre i 2 år, og som man sagtens kunne køre sideløbende med en mere generel vurdering af hele arkitektuddannelsen.

Connie Hedegaard (KF):

Det er rigtigt, som hr. Søren Hansen var inde på det, at det konservative folkeparti også ved sidste behandling af dette forslag udtrykte stor sympati for det, for som de andre ordførere synes vi også, det er naturligt, at de færdiguddannede arkitekter ikke kun har et teoretisk kendskab til det, der siden skal være deres fag, men også forinden har fået et vist praktisk kendskab. Det er også rigtigt, at vi havde håbet, at ministeren kunne finde pengene hertil på det kommende års finanslov, men vi har da forståelse for, at det

er vanskeligt for ministeren. Nu kan vi måske håbe, at en mere gradvis indførelse kunne komme på tale, så vi dermed kan få taget hul på sagen, og i den forbindelse vil jeg da godt udtrykke taknemlighed over ministerens forslag. Jeg synes ikke, det er en forhaling. Jeg synes, det er en praktisk måde at prøve at løse problemet på, og jeg synes, det er godt, hvis man kan få iværksat et udvalgsarbejde som det, ministeren nu har bebudet vedrørende forholdene på arkitektuddannelserne, hvor man kan prøve at se alle problemerne under ét.

Vi tror, det vil være nyttigt med et sådant arbejde, hvori alle de berørte parter kan blive inddraget, og så kan vi jo også benytte lejligheden til at få hørt de forskellige parter ønsker og prioriteringer med hensyn til, hvordan de ressourcer, der nu engang er til rådighed, skal bruges.

Men så vil jeg da godt slutte med at sige, at jeg synes også, det ville være interessant at høre, hvorfra SF har tænkt sig at pengene til denne ordning skal hentes, for det er jo meget nemt at komme her og sige 4½ mill.kr. – og så kan hr. Søren Hansen ironisere lidt over, at det ikke er lykkedes kulturministeren at skaffe dem i år – men hvordan mener forslagsstillerne at pengene skal skaffes? Det er nu engang sådan, at kulturministerens budget skal holde sig inden for de gældende rammer, og derfor synes jeg, det kunne være spændende at høre, hvilke overvejelser SF har gjort sig med hensyn til finansieringen af forslaget.

Hanne Severinsen (V):

Uden at jeg skal kaste mig ud i at svare på SFs vegne, vil jeg sige, at standardsvaret plejer jo at være, at man går over i forsvarsbudgettet, men det plejer jo heller ikke at være særlig sagligt.

Der er jo tale om en genfremsættelse af et forslag, hvis intentioner vi er enige i. Det er rigtigt, at det er vigtigt, at vi har nogle arkitekter, som også har erfaringer fra det praktiske liv, og det fik man jo tidligere, som jeg også nævnte det i min ordførertale i foråret, ved at have sommerferiejob, men det har det ikke været så nemt for de arkitektstuderende at få i mange år. Man kan så håbe, at det igen kan blive praksis.